

Resultat, og de stedfindende Mangler ere netop de samme, som vi anførte derimod, da vi advarede mod at betræde denne Vej. Det, de Herrer, som have bragt Lovforslaget ind, stræbe efter, er at undgaae i Fredstider alle Udgifter til et forøget Hestehold ved Armeen. Saaledes har jeg forstaaet Udkastet, hvilken Skikkelse det saa endelig faaer ved yderligere Behandling. Det, som det derimod forekommer mig, at Krigsbestyrelsen egentlig tilstiger, ved at gaae ind paa Loven, er at faae en yderligere Tilskikning om et forøget Hestehold ved Armeen i Fredstid. Det er saaledes to ganske modsatte Betragtningssaa-der, som her møde hinanden. Dersom de ærede Forslagsstillere ikke skulle faae andet Udbytte af deres Forslag, end at naae accurat det Modsatte af, hvad de eftertragte, saa kan det ikke nytte at fremme Forslaget. Hvorfor stræber man efter at undgaae dette Hestehold i Fredstid og være fattet paa hellere at møde med nogle større Udgifter i det Dieblit, hvor Hestene skulle anskaffes? Fordi man antager — og det er en nødvendig Betingelse for, at en lille Stat skal kunne eksistere i Verden, — at Freden er den normale Tilstand, og Krigen en Undtagelse og Sjælelenshed. Men, regner man Udgifterne ved en Hest blot til 24 Rd. om Aaret, saa vil man see, at den i Løbet af 6 Aar er betalt, og ethvert Aar, der altsaa vindes, uden at have dette Hestehold i Fredstid, er en Binding for hele Landet saavel som for den Enkelte. Hvilke skulle Grundene være til et forøget Hestehold i Fredstid for Hæren? Det skulde være en Udvidelse af de af Hærens Troppes-afdelinger, som bruge Heste, men en saadan Udvidelse af Hærens Troppesafdelinger, som bruge Heste, er deels endnu ikke planmæs-sigt antaget, og deels vil den neppe, saavidt jeg tror, blive planmæssigt antagen, saalænge Borgerne faae nogen Andeel i at bestemme Udgifterne til Krigsvæsenet. Udgifterne til Krigsvæsenet ere nemlig allerede gaaede saa langt udover den Grændse, som af Regjering-ten selv for ikke mange Aar tilbage er er-kjendt som den yderste Grændse, at man neppe kan vente, at den vil blive bragt videre. Det forekommer mig saaledes ikke, at det vil være

et heldigt Dieblit at gaae ind paa Noget, som skulde være en lille Udvikling af en os ubekendt ny Plan for Hæren, og en Un-derstøttelse dertil vil vistnok ikke blive givet, og at lade Lovforslaget gaae til et Udvalg, for at der skulde foretages en Kættelse derved i denne Henseende, vil saaledes være overflø-digt. Derimod forekommer det mig at være det eneste fornuftige Maal for et Udvalg at rette det foreliggende Lovforslag saaledes, at det kan fyldestgjøre Krigsvæsenets Fordringer til hurtigt at faae brugbare Heste i Rigstil-sælde — thi i Fredstid kan der ikke være Spørgsmaal derom — og tillige fyldestgjøre deres Fordringer, som skulle stille Hestene, saa at de kunne faae den fornødne Tid til at skaffe dem tilveie.

L. C. Petersen: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

L. C. Petersen: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at, dersom de Udtalelser, jeg har tilladt mig, ere blevne forstaaede, som om jeg var mod Loven, og det Princip, som gaaer gjennem samme, da har det ikke været min Mening. Jeg har kun villet udtale mig mod enkelte af de Bestemmelser, som indeholdtes i Loven, da den blev forelagt.

Mourad: Jeg tør antage, at Thinget forudsætter, at der ikke paahviler det nogen Forpligtelse til at bevilge Pengemidler til at holde det Antal Foderheste, som omtales i Loven af 16de Marts 1851, men at Thinget derimod er gaaet ud fra den Anskuelse, at Bestemmelserne om Foderheste i denne Lov kun ere givne for at anbringe de Heste, som man dengang havde, og som man ikke vilde stille sig ved, fordi man ventede, at der mulligt kunde blive Brug for dem, naar Hærorganisationen indtraadte, som man jo dengang haabede snart skulde finde Sted. Denne Anskuelse er Thinget ogsaa gaaet ud fra, da det nægtede Krigsministeriet de forlangte Pen-geomidler til Foderhestenes Holdelse; jeg skal her-til sige, at jeg for mit Bedkommende ikke var af den Anskuelse — men det er tydeligt udtalt som Thingets Anskuelse, at det opfatter Bestemmelserne i Loven af 16de Marts 1851